

NGƯỜI NÀY LÀ AI?

 Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Thật rất vui được đến nhà của Chúa.

2 Tôi nghĩ rằng tôi đã học một số lời Kinh Thánh, cách đây một thời gian, và có Lời chép rằng khi Chúa Jêsus đến gần Giê-ru-sa-lem, các môn đồ ngước mắt lên và họ thấy thành thánh ở đằng xa, và họ bắt đầu vui mừng và nói, rằng, “Bây giờ vương quốc sẽ được phục hồi.”

3 Và người nào đó này đang kể, hoặc nói về chuyến thăm gần đây đến Palestine, và anh ấy nói rằng dân chúng bây giờ, trong năm ngoái, đã đến một nơi mà, khi họ đi lên từ thung lũng và nhìn khắp thành phố từ khúc quanh ấy, cũng con đường mà Chúa Jêsus và các môn đồ đã đi vào lúc đó, khi họ nhìn thấy thành phố, họ bắt đầu khóc.

4 Anh em biết đấy, tôi tin rằng, có điều gì đó mà các môn đồ ấy, trong những ngày đó, cảm thấy, rằng—rằng vương quốc sẽ được khôi phục lại.

5 Và bây giờ đã gần đến lúc. Và tôi tin rằng đó là cảm giác mà ở trên dân sự, rằng vương quốc gần như đã sẵn sàng để được khôi phục trở lại.

6 Anh Neville, mục sư nhân từ và đầy ơn phước của chúng ta, vừa nói chuyện với tôi về nỗ lực phục hưng sắp diễn ra tại đền tạm, trong một vài đêm, để cầu nguyện về điều đó. Và tôi nói với anh ấy, tôi nghĩ đó sẽ là một điều phước hạnh.

7 Anh em không thể có quá nhiều buổi nhóm phục hưng. Và nhiều khi chúng ta có quan điểm sai lầm về một buổi nhóm phục hưng. Buổi nhóm phục hưng không phải là để mang vào các thành viên mới, mà là để phục hưng những gì chúng ta đã có rồi. Và tôi...

8 Tôi thích nói điều này, bởi vì tôi nói điều đó từ sâu thẳm của tấm lòng mình. Rằng tôi bắt đầu tìm thấy một cảm giác khác xung quanh đền tạm so với những gì đã có trong một thời gian dài, một cảm giác về—về một ý thức thuộc linh tuyệt vời, giống

như nó đã từng có, cách đây đã lâu; điều gì đó mà thỏa mãn, và nó có một nền tảng thực sự. Và tôi tin tưởng rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho hội thánh nhỏ này, và...?...một lần nữa trong năng quyền của nó.

⁹ Và tôi thấy chương trình xây dựng đang diễn ra, và tôi nghĩ đó là một điều tuyệt vời. Vì, sớm hay muộn, chúng ta những người lớn tuổi hơn cũng sẽ cởi bỏ bộ áo giáp và trao nó lại cho con cháu của chúng ta, và bước lên Cầu thang bằng vàng đó.

¹⁰ Ngày kia tôi đã vượt qua mốc nửa chặng đường đó bây giờ, là năm mươi tuổi. Tôi thật sự không thể nhận ra điều đó. Có vẻ như chưa lần nào từ khi tôi chở hàng tạp hóa cho Chris Meisner, khoảng mười tám, mười sáu, mười tám tuổi. Nhưng chỉ đi đâu đó. Nó chỉ cho thấy rằng ở đây chúng ta không có thành còn luôn mãi, nhưng chúng ta đang tìm kiếm Thành hầu đến. Và đó là Thành phố nơi Đức Chúa Trời là người xây dựng, và sẽ không bao giờ có sự kết thúc ở đó.

¹¹ Sáng nay, khi tôi đang nói về chủ đề Ngày của Mẹ, và cố gắng đặt người mẹ không phải như bà thực sự, ở tuổi già, với những nếp nhăn, và tất cả điều này, đôi nạng của bà, hoặc một chiếc ghế lăn cũ, hoặc một ghế bành, và một chậu hoa nhỏ đặt bên cạnh bà; nhưng mẹ trong sự sống lại, phục hồi trở lại với tuổi trẻ của mình, và đứng, tỏa sáng như một nữ hoàng. Đó là cách tôi thích nghĩ về mẹ tôi. Tôi không muốn nghĩ về bà như bà hiện có ngày nay, đã già. Tôi thích nghĩ về những gì sắp tới. Và tôi biết anh chị em cảm thấy như vậy về mẹ của mình. Hãy nghĩ về bà như bà thực sự ở trong lòng mình. Mặc dù nhiều...như nhà thơ nói, “Cuộc sống đối với bà không hề dễ dàng, nhưng bà sẽ sống hết mình lần nữa, chỉ để làm điều gì đó cho bạn.” Vì vậy, Chúa sẽ mở con đường để bà có thể sống mãi mãi với anh chị em. Vì vậy tôi rất vui vì điều đó.

¹² Tôi không biết tại sao, tôi đã thông báo, sáng nay, rằng tôi sẽ nói vào tối nay, nếu Chúa muốn, về: *Người Này Là Ai?* Chắc chắn không biết tôi sẽ làm như thế nào. Nhưng tôi đã bận đến khoảng một giờ mười phút trước, cho các cuộc phỏng vấn cả buổi chiều, và có các cuộc gọi đặc biệt và—và khẩn cấp. Tôi không thể tạo ra chúng.

13 Và tôi muốn anh em tiếp tục cầu nguyện cho Bác sĩ Sam. Anh ấy—anh ấy sẽ ổn thôi, và chúng ta rất biết ơn. Và Bác sĩ Baldwin và Bà Baldwin đều đang bình phục. Họ đang càng ngày càng tốt.

14 Tôi muốn anh em ghi một người mới vào danh sách cầu nguyện của mình, chiều nay. Đó là Harry Lease ở dưới đây, dược sĩ. Harry là một người bạn của cá nhân tôi. Và kể từ khi tôi biết anh ấy, tôi đã nghĩ anh ấy là một Cơ-độc nhân, cho đến chiều nay, khi anh trai anh ấy đưa ra yêu cầu về cứu rỗi linh hồn của anh ấy. Anh Mike Egan đã mang...ủy viên trị sự ở đây, đã mang tin đến. Và Harry đang trong tình trạng nghiêm trọng, đang ở bệnh viện. Tôi không biết anh ấy nghĩ nhiều về tôi như vậy; nhưng, anh ấy đã từ chối mục sư của chính mình, chiều nay, hoặc mục sư của nhà thờ nơi anh ấy đến, và muốn tôi đến thăm anh ấy. Và tôi muốn đi thăm anh ấy. Vì vậy, hãy cầu nguyện cho Harry.

15 Chúng ta rất vui ở đây, tối nay, nhận ra, là những người bạn của tôi ở đây, đến từ Georgia, Anh Welch Evans và gia đình anh ấy. Tôi cũng thấy, những vị khách khác mà tôi không biết họ, có thể đã ở đây sáng nay.

16 Nếu tôi không nhầm, tôi thấy Anh và Chị Elmer Collins ở phía sau đó, đến từ Phoenix, Arizona.Ồ, anh chị đã không thay đổi. Có vẻ như anh phải mặc quần áo đường sắt của mình, và—và đến từ đường ray. Và chào mừng anh chị trở về nhà! Tôi không thể mời anh chị ở lại đây, bởi vì anh chị đã tìm thấy một nơi tốt hơn, thấy đấy, điều đó rất tốt, Phoenix. Chính tôi, thích sống ở đó, một ngày nào đó.

17 Và rồi tôi thấy Anh Smith ở đây, thuộc Hội Thánh của Đức Chúa Trời, ở ngoài kia. Anh Smith, cuốn sách nhỏ của anh, nó đã được đưa cho tôi, hôm trước, hoặc chiều hôm qua, muộn. Tôi chưa đọc nó, nhưng tôi chắc chắn sẽ tán thành nó, miễn là tôi biết anh đã viết nó. Nó phải là lời Kinh Thánh thật, có thật. Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Và tôi hy vọng đó là một thành công.

18 Và nhiều người khác, tôi có thể nói. Tất cả các anh chị em ở đây đều được chào đón tại đền tạm. Và tôi rất thích bài hát đó, sáng nay, của Chị Stricker đã hát, “Người đang nhìn qua chấn song, nhìn vào nàng.” Các anh em Mennonite của tôi ở đây, rất vui khi có họ. Và, ồ, tất cả các anh em! Tôi tin rằng, một người

bạn ở đây, đến từ Illinois, con trai anh ấy đang ghi âm ở phía sau, đến gặp lại họ. Và rất nhiều, tôi có thể...Đừng nghĩ rằng tôi sẽ bỏ qua anh em nếu tôi không gọi tên anh em, nhưng tôi thật sự chào đón tất cả các anh em.

¹⁹ Bây giờ chúng ta hãy đọc, cho bài học Kinh Thánh tối nay, từ Ma-thi-ơ chương 21, bắt đầu từ câu 1, và đọc xuống, và bao gồm, tới câu thứ 11.

Vừa khi họ đến thành Giê-ru-sa-lem, đã đến đó, và đã tới thành Bê-pha-giê, bên núi Ô-li-ve rồi, thì Chúa Jêsus sai hai môn đồ,

Phán với họ rằng, Hãy đi đến làng ở trước mặt các người, tức thì các người sẽ gặp một con lừa cái bị cột, với một con lừa con: hãy mở ra, và dắt chúng đến cho Ta.

Và nếu có ai nói chi với các người, các người hãy trả lời rằng, Chúa đã cần dùng chúng; tức thì họ sẽ gởi lừa đi.

Tất cả điều ấy xảy ra, để có thể ứng nghiệm lời của đấng tiên tri đã nói, rằng,

Hãy nói...các con gái thành Si-ôn rằng, Này, Vua người đến trong sự nhu mì...cỡi lừa, và lừa con là con của lừa cái mang ách.

Và các môn đồ bèn đi, và làm y theo lời Đức Chúa Jêsus đã dạy họ,

Và dắt lừa cái, và lừa con, và trải áo mình trên lưng lừa, và họ nâng Ngài cỡi lên.

Và một đám dân đông rất lớn trải áo mình trên đường; và kẻ khác chặt nhánh cây, mà trải chúng ra giữa đường.

Và đám đông đi trước, và theo sau, đều kêu lên, rằng, Hô-sa-na con vua Đa-vít: Đáng khen ngợi cho Đấng như danh Chúa mà đến; Hô-sa-na ở trên nơi rất cao.

Và khi Ngài đã vào thành Giê-ru-sa-lem, thì cả thành đều xông xao, nói rằng, Người này là ai?

Và đám đông trả lời, Ấy là đấng tiên tri Jêsus ở thành Na-xa-rét...

Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện.

²⁰ Lạy Chúa, chúng con tự hỏi thật sự chúng con sẽ nói gì, nếu chúng con còn sống trong những ngày đó. Nhưng chúng con đang sống trong một ngày tuyệt vời hơn, khi chúng con đang trông đợi Ngài sẽ đến. Và khi chúng con đang chuẩn bị, lạy Chúa, chuẩn bị tâm hồn chúng con, và mang vào tất cả những bó lúa mà chúng con có thể gặt được từ các cánh đồng mùa gặt, cả trong và ngoài nước, chúng con đang suy nghĩ và dự bị về thời gian mà chúng con sẽ thấy Ngài đến, cưỡi trên một con ngựa trắng, đi xuống từ các cổng của sự Vinh hiển, để thay đổi và chỉnh trang cơ thể hư hỏng cũ kỹ này của chúng con, thành một thân thể vinh hiển giống như của chính Ngài, nơi không thể có tội lỗi hoặc dấu hiệu của sự chết từng xâm nhập. Và chúng con sẽ thấy Ngài giống như Ngài hiện có, và sống, và yêu mến Ngài qua suốt mọi thời đại sắp tới.

²¹ Chúng con cảm ơn Ngài về hội thánh này và mục sư của nó, cũng như những người ủy viên và các chấp sự, và mọi người đến đây; và đối với những vị khách đang ở trong cổng của chúng con, đó là chiên cùng đàn, nhưng từ một ràn khác. Chúng con sẽ cầu xin rằng Ngài sẽ ban phước cho họ, tối nay, với sự Hiện diện của Ngài.

²² Và xin nuôi dưỡng chúng con bằng Lời Ngài, hầu cho chúng con có thể đi từ đây, tối nay, với quyết tâm trở thành những Cơ-đốc nhân tốt hơn chúng con đã từng có. Xin cho chúng con đi với một hy vọng mới trong lòng, và với niềm vui, chờ đợi sự Đến của Ngài.

²³ Nếu tình cờ có một số người giữa vòng chúng con, bị bệnh tật và đau ốm, chúng con sẽ không quên cầu nguyện cho họ. Hầu cho họ... Vào trong tòa nhà, đêm nay, nơi chúng con nhóm nhau lại để thờ phượng, đi vào, ốm đau, xin cho họ đi ra được khỏe mạnh.

²⁴ Và chúng con cũng cầu xin những người đang dưỡng bệnh, trong các ngôi nhà và các bệnh viện, và trên giường bệnh. Ôi Chúa, chúng con cầu xin lòng thương xót của Ngài sẽ đến với họ.

²⁵ Chúng con cầu nguyện cho những ai còn đứng đưng, tối nay, chưa ném trái và thấy Chúa là tốt lành, không biết được Chúa yêu thương nghĩa là gì. Họ thật sự không hiểu những gì họ đang bỏ lỡ. Ôi Chúa, xin cho một chương trình phát thanh nào đó, hay

một cách nào đó, chạm đến tấm lòng của họ, và cảm xúc của họ có thể hướng về Ngài trước khi cánh cửa của lòng thương xót đóng lại và họ bị không cho vào, để chịu sự phán xét không có sự thương xót.

²⁶ Xin giúp chúng con, Chúa ôi. Chúng con cầu xin những điều này trong Danh Chúa Jêsus, và chúng con cầu xin điều đó vì sự vinh hiển của Ngài. A-men.

²⁷ Dân chúng rất đông chung quanh các cổng, và đường phố chật cứng, và không có chỗ cho nhiều người ngủ. Họ đang nằm bên ngoài bức tường, trên khắp khuôn viên, bởi vì đây là lễ Vượt qua. Và mọi người đến từ khắp nơi trên thế giới, để thờ phượng vào thời điểm này. Đó là thời điểm mà con chiên lễ vượt qua đã bị giết. Và...Nó tượng trưng cho sự giải cứu của họ khỏi Ai Cập, ách nô lệ. Và họ đã giữ điều này, hàng năm. Mỗi năm, lễ Vượt qua vĩ đại này đã diễn ra. Và đó là một trong những thời điểm nổi bật nhất của...hoặc các sự kiện của tôn giáo Do Thái, bởi vì nó có nghĩa là thời gian họ được giải cứu.

²⁸ Tất cả mọi người thích nghĩ về điều đó, thời gian họ được giải cứu. Làm thế nào để mỗi người trong chúng ta, tối nay, có thể quay trở lại thời điểm khi chúng ta được giải cứu! Thật nó có ý nghĩa đối với chúng ta biết bao!

²⁹ Theo kinh nghiệm của chính mình tôi có thể nhớ lại, về tấm lòng trẻ con tội nghiệp của tôi khao khát được chạm vào Đức Chúa Trời như thế nào. Tôi nghĩ, “Ồ, ước gì mình có thể đi lên và gõ cửa của Ngài, và nói chuyện với Ngài một lát!” Và, dĩ nhiên, anh em biết câu chuyện của tôi. Tôi lấy cho mình một tờ giấy và cây bút chì, và định viết cho Ngài một lá thư, vì tôi không thể nói chuyện với Ngài. Và tôi biết rằng Ngài sống trong rừng, bởi vì tôi đã nghe tiếng Ngài, và tôi đã thấy Ngài di chuyển trong rừng. Và một—một con đường quen thuộc, cũ kỹ mà tôi đã từng đi xuống khi đi săn hoặc đi câu cá. Tôi nghĩ, “Mình sẽ chỉ gắn nó trên cây, và gọi nó đến Ngài Jêsus.” Chỉ cần một cách nào đó để gánh nặng đó có thể rời khỏi lòng tôi.

³⁰ Ồ, đêm hôm đó, thật tuyệt! Tôi có thể quên tuổi của mình, thậm chí tôi có thể quên tên mình một lúc nào đó, nhưng tôi không bao giờ có thể quên được giờ đó khi Ngài giải cứu tôi khỏi

tội lỗi. Điều gì đó đã xảy ra, bên trong tôi, mà nó đã giúp tôi vượt qua những giờ phút tuyệt vời trong bóng tối. Giờ giải cứu của tôi, sức nặng của tội lỗi đã rời bỏ tôi, và tôi là một con người mới. Tôi là một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus, kể từ đó.

31 Và những người Do Thái này, họ đi lên, mỗi năm. Và có một—một đài phun nước bên trong nhà thờ. Và họ lấy bánh—bánh mì, và rau đắng, và thịt chiên, và họ uống từ đài phun nước này trong nhà thờ. Và họ vui mừng cùng nhau vì Chúa đã ban ơn cho họ. Vì vậy, đây là thời gian của lễ Vượt qua, và không chỉ là lễ Vượt qua, mà còn là một lễ Vượt qua đặc biệt.

32 Anh em biết đấy, có đôi khi chúng ta đến nhà thờ và...Chúng ta luôn thích đi, nhưng đôi khi có điều gì đó đặc biệt xảy ra.

33 Và đây là một trong những lần đó. Không khí được làm đầy sự trông đợi, giống như ngày nay. Mọi con mắt của những người yêu mến Ngài đều dõi theo Ngài đi vào cổng.

34 Và tôi tin rằng ngày nay đó là điều tuyệt vời theo cách đó, cho những ai yêu mến Ngài đang tìm kiếm Ngài. Không khí đầy sự trông đợi.

35 Khi mà, chúng ta đang sống trong thời đại ngày nay, khi trái đất thực sự, đã trở thành một thùng thuốc súng lớn. Và khoa học đang nói với chúng ta, “Chỉ còn ba phút nữa là đến nửa đêm.” Và tôi chắc rằng anh em cũng đang đọc, như tôi, ngày nọ, câu chuyện về vị tướng trong quân đội này, nói, rằng, “Nếu có thêm một cuộc chiến nữa, nó sẽ chỉ kéo dài hai hoặc ba phút.” Ngày xưa của việc chiến đấu, và bắn súng trường, và đào những chiến hào, điều đó đã qua. Họ tuyên bố cuộc chiến tiếp theo sẽ chỉ diễn ra trong hai hoặc ba phút. Ngày nào đó, kẻ điên loạn nào đó sẽ phá tung nắp hộp của mình và bắn một trong những quả bom đó. Và khi họ làm như vậy, chúng ta đã có các trạm lắng nghe, ở mọi nơi, để bắn trả lại nó ngay lập tức. Thế giới thật sự không thể tồn tại điều đó.

36 Mọi người trong lễ Vượt qua đã biết điều gì đó sắp xảy ra, nhưng họ không biết thực sự nó là gì.

37 Và đó là cách nó xảy ra ngày nay. Hầu hết mọi người đều biết rằng điều gì đó sắp xảy ra. Mọi người biết điều đó. Anh em có thể

nói chuyện với tội nhân, anh em có thể nói chuyện với thương gia, anh em có thể nói chuyện với bất kỳ ai, và, ồ, đó là khoảng thời gian đầy xáo trộn như vậy dành cho thế giới.

³⁸ Nhưng anh em có thể nói chuyện với một người nam hoặc một người nữ mà đang trông đợi Ngài đến, và sự vinh hiển trên khuôn mặt của họ, rạng ngời. Họ đang chờ đợi sự kiện tuyệt vời đó. Vì vậy toàn bộ không khí được tích tụ lần nữa, đang mong đợi điều gì đó xảy ra. Thế giới không biết điều gì sẽ xảy ra, nhưng Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống biết điều gì sẽ xảy ra. Họ biết rằng chẳng bao lâu nữa tiếng kèn sẽ vang lên, và chúng ta sẽ thấy Ngài đến, từ miền Vinh hiển, cưỡi trên con ngựa trắng, và các đạo binh của Thiên đàng theo sau Ngài. Và những người đã chết trong Đấng Christ sẽ được cất lên và đem lên để gặp Ngài trên không trung. Đó là những gì chúng ta đang trông đợi. Chúng ta đang mong mỗi điều đó.

³⁹ Và chúng ta được cho biết rằng linh hồn của những người mẹ đó, và vân vân, mà chúng ta đã nói đến sáng nay, ngay dưới bàn thờ của Đức Chúa Trời, đang la lớn, “Cho đến chừng nào, lạy Chúa? Cho đến chừng nào?” Mẹ muốn gặp anh em nhiều như anh em muốn gặp mẹ. Và những người thân yêu của chúng ta muốn gặp chúng ta cũng như chúng ta muốn gặp họ.

⁴⁰ Thật sẽ là một cuộc đoàn tụ tuyệt vời, khi Ngài đến! Để gặp những người thân yêu của chúng ta và nhìn thấy họ trong thân thể sống lại của họ, và được vinh hiển, và đi dạo với người thừa kế của sự sống lại, xem tính cách của họ, cách nó đã thay đổi, sự nhu mì và yên tĩnh. Và nó sẽ không phải là một cuộc sống hối hả và nhộn nhịp, và nhảy và giật gân, vì chúng ta sẽ có tất cả cõi Đời đời để sống với nhau.

⁴¹ Ồ, thời đại loạn thần kinh chức năng kinh khủng này mà chúng ta đang sống, không có thời gian cho điều gì cả, chỉ đi lên, và bồn chồn, và chộp lấy, ồ, đó là một ngày tồi tệ.

⁴² Thế thì, khi họ chờ đợi điều gì đó xảy ra, thật tệ là nhiều người trong số những người dự lễ Vượt qua không bao giờ được gặp Ngài. Tuy nhiên, họ biết điều gì đó sẽ xảy ra, nhưng họ không được gặp Ngài.

43 Sự Đến của Chúa cũng sẽ vậy. Ngày nay, có nhiều người bồn chồn, biết rằng có điều gì đó đang chuẩn bị xảy ra, nhưng họ—họ sẽ không bao giờ nhìn thấy Ngài. Vì Ngài sẽ đến trong sự tĩnh lặng của nửa đêm, để bắt lấy Hội Thánh nhỏ bé đó mà đang mong mỏi và chờ đợi và trông mong được gặp Ngài. Đó là những người mà Ngài sẽ đến và đem đi. Nhiều người trên thế giới đang sống trên sự hào nhoáng, và linh hồn của họ thích thú với trên những điều thuộc về thế gian, sẽ không bao giờ biết điều gì đã xảy ra, cho đến khi Hội Thánh đi vào miền Vinh Hiển, vì Ngài sẽ đến như kẻ trộm trong ban đêm và đem họ đi. Vì vậy chúng ta có thể thấy rằng chúng ta đã quay trở lại vị trí giống như vậy lần nữa. Bây giờ chúng ta nhận ra, rằng, những sự trông đợi này, rằng Chúa đến với những người mà... Tất cả thông qua lời Kinh Thánh, điều đó cũng giống như vậy. Rằng họ là... Ngài luôn luôn xuất hiện cho những ai đang trông đợi Ngài, luôn luôn cho những ai đang muốn nhìn thấy Ngài. Và tôi chắc chắn rằng đó là hy vọng trong lòng chúng ta tối nay.

44 Tôi cho là, khoảng sáu tháng trước, tôi đã làm chứng cho một số người. Và tôi nói, “Ồ, nghĩ về điều đó, rằng bất cứ lúc nào Ngài sẽ đến!”

45 Và điều khiến tôi nói như vậy, tôi đang nói về Anh Bosworth. Khi tôi đến gặp vị thánh đồ cao niên đó, khi chúng ta nghe tin ông sắp chết, tám mươi mấy tuổi, vợ chồng tôi đi xuống...đó để gặp ông trước khi ông chết. Tôi chỉ phải nói điều gì đó với ông. Tôi thích nhìn xem các vị thánh khi họ đang bước vào miền Vinh hiển, và tôi phải nhìn thấy ông. Và chúng tôi đã lái xe đến mức làm mòn toàn bộ lốp xe.

46 Nhưng khi tôi đến đó, và lao vào cửa, tộc trưởng già nua đó đang nằm trong một góc nhỏ bé. Anh ấy ngẩng đầu lên khi thấy tôi đi tới. Cánh tay già nua, yếu ớt của anh chìa ra, với phần thịt rũ xuống. Và anh đã vươn tay cho tôi. Tôi ôm lấy cổ anh và la lên, “Cha tôi ôi, cha tôi ôi, những cỗ xe của Y-sơ-ra-ên, và những lính kỵ sĩ,” vì ông là một người thánh thiện, tin kính.

47 Và tôi nói, “Anh Bosworth, tôi muốn hỏi anh đôi điều. Anh có tin rằng mình sẽ khỏe lại không?”

Anh ấy nói, “Ồ, tôi có đau gì đâu.”

Tôi nói, “Ồ, chuyện gì vậy?”

48 Ông ấy nói, “Tôi sẽ về Nhà.” Ông nói, “Tôi mệt mỏi, và tôi kiệt sức. Và tôi chỉ muốn về Nhà.”

49 Tôi nói, “Thế thì anh nhận biết mình sắp chết à?” Tôi nói, “Tôi muốn hỏi anh đôi điều. Trải qua bảy mươi mấy năm trong chức vụ, phút vinh quang nhất của anh là gì? Anh có thể nói với tôi không, thưa anh, và cho tôi biết kinh nghiệm mà anh đã trải qua, theo dòng thời gian, mà anh có thể tính giờ tuyệt vời nhất của mình.”

50 Tôi sẽ sống để nhìn thấy tuổi của anh ấy, tôi không bao giờ quên, khi đôi mắt đen đó bắt gặp tôi, trên đầu cặp kính đó. Anh ấy nói, “Anh em yêu dấu của tôi, đây là khoảnh khắc trọng đại nhất trong cuộc đời tôi. Tôi không thể nghĩ có thời điểm nào huy hoàng hơn ngay bây giờ.”

51 Tôi nhìn thẳng vào mặt anh ấy, và tôi nói, “Thưa anh, anh vẫn biết rằng mình sắp chết chứ?”

52 Anh ấy nói, “Anh Branham, tôi đang nằm đây, chờ đợi từng phút để Ngài mở cánh cửa đó và đến, đưa tôi về Nhà với Ngài.” Đó là cách để chết. Đó là cách để đi.

53 Và như anh em biết đấy, khoảng hai giờ trước khi chết...Anh ấy, đã hôn mê, trong hơn hai ngày. Và khi tỉnh lại, anh đứng dậy trong phòng và bắt đầu nói chuyện với vợ mình. Rồi, đột nhiên, anh dường như sáng suốt. Và anh bắt tay, trong một giờ đồng hồ hoặc hơn, với những người anh em, những người đã chết trong bốn mươi hoặc năm mươi năm, những người đã cải đạo trong nhà thờ của anh. Bắt tay với mẹ và với bố của anh. Cho đến khi anh ấy...sự sống đã rời khỏi thân thể anh, nằm xuống trên gối và đi ngủ, trong vòng tay của Chúa Jêsus. Không có gì tốt bằng hầu việc Ngài, trông đợi Ngài.

54 Và khi tôi nói chuyện với con người này về điều này, và kể lại kinh nghiệm đó, tôi đã nói điều này. Tôi nói, “Thưa anh, ồ, không phải là được đây vinh hiển khi chúng ta nhìn thấy Ngài sao? Ồ, nếu như hôm nay Ngài đến!”

Anh ấy nói, “Anh Branham, đừng làm mọi người sợ hãi như vậy.”

Tôi nói, “Ý anh là gì?”

55 Anh ấy nói, “Ồ, đừng cố nói với mọi người rằng thế giới đang đến, hay Đấng Christ đang đến. Nó khiến họ lo lắng.”

56 “Ồ,” tôi nói, “không. Tôi xin anh thứ lỗi. Đối với những người đang tìm kiếm Ngài, đó là tin tức vinh quang nhất mà họ có thể nghe được, rằng Chúa Jêsus sắp hiện đến và nhận lấy Hội Thánh của Ngài.” Tuổi già sẽ chuyển thành tuổi trẻ. Niềm vui sẽ thay thế nỗi buồn. Sự sống sẽ thay cho cái chết. Sự bất tử thay cho tử vong, sẽ được thay đổi.Ồ, thật là một khoảnh khắc vinh hiển, để biết rằng Ngài sẽ đến!

57 Họ đang trông đợi Ngài. Họ đang mong đợi Ngài. Và khi Ngài đến, chúng ta thấy rằng có hai phe phái. Một nhóm ủng hộ Ngài, và một nhóm chống lại Ngài.

58 Và đó là cách chúng ta tìm thấy ngày nay. Đó là điều mà, sự tái lâm của Ngài, luôn luôn chia rẽ các dân tộc. Mỗi lần, anh em tìm thấy Chúa Jêsus, anh em sẽ tìm thấy những người xung quanh sẽ trái nghịch với Nó. Đó là Sa-tan. Và, ngày nay, khi chúng ta nghĩ về điều đó, chúng ta không thấy có nhiều thay đổi. Chỉ như nhau thôi. Các dân tộc đã thay đổi, nhưng linh của người ta không thay đổi.

59 Vì vậy cuối cùng khi họ nhìn ra cổng và thấy Ngài đến, cười trên con lừa trắng, nhỏ bé đó, không ngạc nhiên khi các môn đồ bắt đầu hét—hét lên, “Nước Thiên đàng đã đến!” Dân chúng chạy đến gặp Ngài, và cả thành Giê-ru-sa-lem đều xô xao. Có điều gì đó về nó, khi Chúa Jêsus đến, nó luôn gây xô xao. Và cả thành phố đã được khuấy động. Và họ—họ không thể giấu điều đó.

60 Và những thầy giảng ngày đó phải giải thích về sự hỗn loạn này, bởi vì đó là vào ngày lễ Vượt qua. Và họ hét lên, “Người Đây là Ai?” khi không khí lan tỏa, và việc đến của Chúa Jêsus, đến Giê-ru-sa-lem, khiến không khí tràn đầy sự mong đợi, có vẻ như các giáo sư phải biết điều gì đang xảy ra. Có vẻ như thầy tế lễ thượng phẩm hẳn biết điều đó. Có vẻ như tất cả các thầy tế lễ khác ắt biết điều đó.

⁶¹ Và điều đó đã không thay đổi, ngày nay, bởi vì Đức Thánh Linh đang báo trước về sự Tái lâm của Chúa Jêsus. Và khi Đức Thánh Linh bắt đầu trải dài trên khắp trái đất, những ngọn lửa phục hưng bùng lên, ở khắp mọi nơi, những dấu hiệu lớn và điều kỳ diệu đã được thực hiện, những sự chữa lành đã diễn ra, những lời tiên tri đã đưa ra. Tất cả sự nhóm lại về các phước lành sứ đồ đã trở lại với Hội Thánh lần nữa. Vì vậy, như đã xảy ra lúc đó, bây giờ cũng vậy, linh của người không tin vẫn kêu lên, “Người Này là Ai?”

⁶² Một số người trong họ tin vào Chúa Jêsus, nói Ngài là một Người tốt. Một số người trong họ nói, “Ngài là một Người tốt.”

⁶³ Đó là những gì họ nói ngày nay. Họ cố gắng đặt để Ngài như một Napoleon, một chiến binh. Họ cố gắng đặt để Ngài như một—một George Washington, một người trung thực. Nhưng Ngài còn hơn thế nữa.

⁶⁴ Anh em có để ý việc đọc Kinh Thánh không? Họ nói, “Đây là một Tiên tri đến từ Ga-li-lê.”

⁶⁵ Và ngày nay họ cũng cố gắng nói như vậy, khi họ thấy động thái vĩ đại này của Chúa: khôi phục lại, đối với sức khỏe, những người đau ốm và bệnh tật; thấy Ngài sử dụng Thánh Linh của Ngài trong Hội Thánh của Ngài, để phân biệt ý tưởng của dân chúng; thấy Ngài làm giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất, để ứng nghiệm những gì Ngài phán sẽ xảy ra; chắc chắn, các giáo hội và dân chúng, đã hỏi điều này, “Người Này là Ai?”

⁶⁶ Họ không hiểu Chúa Jêsus là ai, bởi vì không ai trong số họ có thể nhận ra Ngài, qua trường học của họ. “Ngài đã xuất thân từ thần học viện nào? Ngài đến từ trường thần học nào?”

⁶⁷ Và ngày nay cũng vậy. Hầu hết những người được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh không đến từ bất kỳ thần học viện nào. Họ là sản phẩm do chính Chúa lựa chọn. Nhưng những dấu kỳ và phép lạ, và những điều kỳ diệu đã được hứa trong Kinh Thánh, đi cùng với Đức Thánh Linh lớn này khi Ngài vận hành giữa vòng dân sự.

68 Và ngày nay họ nói, “Họ đến từ trường nào?” Ngay khi anh em bước vào một thành phố, để tổ chức một buổi nhóm phục hưng, “Anh thuộc giáo phái nào?”

69 Tôi đã có một cuộc phỏng vấn vào chiều thứ Sáu, với linh mục Công giáo La-mã từ nhà thờ Ireland ở Louisville. Và không bao lâu tôi đã được giới thiệu với ông ấy, một người có học thức cao, ông ấy nói, “Ông Branham, ông đang ở với giáo phái nào?”

Tôi nói, “Tôi không ở với giáo phái nào cả.”

Và ông ấy nói, lúc đó, “Ông đã được phong chức chứ?”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

Ông ấy nói, “Ai đã phong chức cho ông?”

70 Tôi nói, “Chúa Jêsus đã ban Đức Thánh Linh cho tôi, để rao giảng Phúc Âm, và đã giao cho tôi một sứ mệnh.” Ồ, đó là sự phong chức mà chúng ta cần.

71 Chúa Jêsus không hề phán với các môn đồ của Ngài, “Hãy đi ra đến...” Tôi không đang chỉ trích những điều đó, nhưng họ đã sống thời của họ. Ngài đã không phán, “Hãy đi, học để trở thành một mục sư truyền đạo, trong *rất nhiều* năm.”

72 Ngài phán, “Các ngươi hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem, cho đến khi các ngươi được mặc lấy Quyền phép từ trên Cao.” Ngài đã phán điều đó với những người mà không thể ký tên của chính họ. “Và sau điều này, Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ là nhân chứng của Ta, cả trong Giê-ru-sa-lem, xứ Giu-đa, Sa-ma-ri, và cho đến tận cùng trái đất.” Đó là sự phong chức.

73 Chúng ta không có báo cáo nào về việc Chúa Jêsus đã từng đi học bất kỳ trường học nào, hoặc tốt nghiệp từ bất kỳ chủng viện nào. Tuy nhiên, đã có nhiều chủng viện được dựng lên trong Danh Ngài, vì lý do tôn giáo, hơn bất kỳ chủng viện nào khác—bất kỳ điều gì khác đã từng có trên thế giới. Chúng ta chưa bao giờ có ghi chép nào—nào về việc Ngài từng đi học. Nhưng, tuy nhiên, có nhiều trường được dựng lên trong Danh Ngài hơn bất kỳ loại tên nào khác ở dưới trời, các trường học. Chúng ta chưa bao giờ biết về việc Ngài viết sách. Tuy nhiên, có nhiều sách viết về Ngài hơn tất cả các sách văn học còn lại đã được viết. Và, ngày

nay, Kinh Thánh của Ngài là quyển Sách phổ biến nhất trên cả thế giới, trong số tất cả nền văn học.

⁷⁴ Nhưng, anh em thấy đấy, trong ngày được viếng thăm, họ đã kêu lên, “Ngài là Ai?”

⁷⁵ Hãy xem, Đức Chúa Trời lấy điều gì đó mà tưởng như chẳng là gì, để tạo ra điều gì đó từ nó. Đó là điều khiến Ngài là Đức Chúa Trời.

⁷⁶ Và khi họ thấy Ngài đến, đi vào cổng đó, một số người trong họ nói, “Ngài là một Người vĩ đại.”

⁷⁷ Họ nói điều đó ngày nay. Có những trường thần học dạy, ngày nay, rằng Chúa Jêsus là một Người vĩ đại, rằng Ngài là một Người tốt. Một số người trong họ thậm chí còn nói rằng Ngài là một nhà tiên tri. Vậy thì, nếu Ngài chỉ là một nhà tiên tri, hay một Người tốt, thì chúng ta đang ở trong tội lỗi của mình. Ngài còn hơn cả một nhà tiên tri. Ngài còn hơn cả một Người tốt. Tuy nhiên, Ngài là một Người tốt. Tuy nhiên, Ngài là Tiên Tri-Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài còn hơn thế nữa. Ngài là Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, để cất tội lỗi đi.

⁷⁸ Và khi Ngài đến, đi vào, rất nhiều người nói, “Ngài là một người chữa bệnh. Ồ, chúng tôi đã thấy Ngài mở mắt cho người mù. Chúng tôi đã thấy Ngài làm cho người què quặt bước đi. Chúng tôi thấy Ngài dâng lời cầu nguyện, và cơn sốt lìa khỏi đứa trẻ.” Nhưng, rồi, những kiểu người đó chỉ đi theo Ngài vì bánh và cá.

⁷⁹ Và đó là cách đám đông ngày nay, nhiều người. Nếu đó là một người chữa lành, ồ, họ—họ đi theo Ngài, và Ngài chỉ là—Ngài chỉ là một ốc đảo. Nếu họ bị bệnh, họ chạy đến, nói, “Ồ, xin anh vui lòng cầu nguyện cho tôi, để Chúa Jêsus sẽ làm cho tôi được khỏe mạnh không?” Và ngay sau khi họ ra khỏi bệnh viện, hoặc giường bệnh, ngay lập tức trở lại thế giới mà họ đi, giống như một con chó liếm lại đồ nó đã mưa, hoặc một con heo rửa sạch rồi lại lăn lóc trong vũng bùn, như Kinh Thánh đã nói. Chỉ theo Ngài vì những gì tốt họ có thể nhận được từ Ngài. Họ sử dụng Ngài chỉ để làm một—một cột vật tổ, hoặc—hoặc một thứ

gì đó mà—mà họ có thể nhận được từ Ngài, và không mong đợi hầu việc Ngài. Đám đông đó vẫn cứ như vậy cho đến ngày nay.

⁸⁰ Có chín người phụng dưỡng được chữa lành, và một người trở lại để ngợi khen Ngài. Hay là mười? Họ, một người trong số họ, quay lại để ngợi khen Ngài, và những người còn lại đi tiếp, vô ơn.

⁸¹ Và nếu dân chúng ở nước Mỹ, đã được chữa lành bởi Quyền năng của Đức Chúa Trời, hướng lòng họ đến với Đức Chúa Trời, sẽ có một cuộc phục hưng đánh mạnh vào dân tộc này mà sẽ đóng cửa mọi tiệm rượu lậu, điều đó sẽ... Các cửa hàng rượu và các cửa hàng rượu ứt-xki sẽ biến mất. Các nhà thờ sẽ chặt kín. Các hí viện sẽ trống không vào tối Chúa nhật. Và sẽ có một sự phục hưng bùng nổ, khắp đất nước này. Nhưng khi họ thấy điều đó xảy ra, những việc mà Đức Chúa Trời làm, họ vẫn hét lên, “Ngài là ai? Đây là ai đến? Họ đến từ đâu vậy? Người này là ai? Việc này được thực hiện bởi thẩm quyền nào?”

⁸² Không bao giờ quên, tại Johannesburg, Nam Phi. Tôi vừa mới đến, khoảng ba mươi phút trước, trên máy bay. Tôi đã ở ba ngày đêm trên không trung, quá mệt mỏi đến mức tôi khó có thể chịu đựng được nó. Họ—họ đưa tôi đến các khu hội chợ nơi có khoảng năm mươi hay sáu mươi nghìn người đang tụ tập. Và ngay sau khi lên bục, cho đến khi Đức Thánh Linh... Tôi đã thấy, đi ngang qua nơi đó, một—một chiếc xe buýt. Và nó có một dấu hiệu trên đó, “Durban.” Tôi thấy một thanh niên phải làm ầm ĩ lên và tuột khỏi tay cha và mẹ mình, với một chân ngắn hơn chân kia sáu hoặc tám in-sơ. Anh ấy mặc một chiếc áo sơ mi trắng, với dây treo quần tây của mình. Và tôi để ý đến chàng trai trẻ. Tôi nhìn lại lần nữa. Sự hiện thấy đã biến mất. Và sau đó, chỉ trong giây lát, tôi nhìn thấy Ánh sáng đó đang ở trên một người trẻ tuổi, phía sau khán giả. Và tôi đã nhìn. Tôi nghĩ, “Minh đã nhìn thấy anh ấy ở đâu đó.” Tôi quan sát anh ấy, và Ánh sáng đó cứ ở chỗ anh ấy trong vài phút. Và tôi đang đợi người thông dịch bắt kịp những từ tiếp theo. Rồi tôi đã thấy cũng thanh niên đó đứng lên, quăng nạng xuống, và cái chân ngắn sáu in-sơ của anh ta trở lại bình thường với cái còn lại.

83 Và tôi nói với Ông A. J. Schoeman; người mà đang ở trong miền Vinh hiển, tối nay. Tôi nói, “Ông Schoeman, chỉ nêu ra những lời nói của tôi. Đó là một sự hiện thấy.”

Ông ấy nói, “Rất tốt.”

84 Và tôi nói, “Người thanh niên đang ngồi ở đó mặc áo sơ mi trắng, quần có dây đeo, anh ấy đến từ một thành phố tên là Durban, cách đây khoảng vài ngàn năm trăm dặm, trên một chiếc xe buýt. Và anh phải trốn cha và mẹ của mình, để đến. Nhưng anh ấy đã tin vào Chúa Jêsus, và anh ấy có một chân ngắn hơn chân kia sáu in-sơ.”

85 Và người thanh niên ấy nhảy lên. Anh ấy, đứng ở đó, cố gắng cảm nhận bằng đôi nặng của mình. Và tôi nói, “Anh bạn trẻ, Chúa Jêsus đã chữa lành cho anh.” Và ngay lập tức chân của anh dài ra sáu in-sơ, như bình thường, với những người còn lại. Và họ đưa người thanh niên lên bục, và các bác sĩ đã khám cho anh ta ở đó. Anh em thấy hình ảnh của anh ấy trong cuốn sách của tôi.

86 Tôi đã đứng đó một lúc, tôi nhìn thấy một chiếc ô tô nhỏ, màu xanh lá cây đang chạy trên đường, và nó bị trượt. Nó quay lại, lùi lại, và đâm vào một cây. Một cô gái trẻ, đầu tóc vàng hoe đã... bị gãy lưng. Và tôi nói, “Tôi nhìn thấy một chiếc ô tô nhỏ màu xanh lá cây đã trượt vào một cây, và một cô gái trẻ tóc vàng khoảng mười tám tuổi bị gãy lưng. Cô ấy đang trong tình trạng nghiêm trọng.” Không ai đáp lại. Và tôi không thể nhìn thấy cô ấy ở bất cứ đâu trong số khán giả đông đảo, rộng lớn đó. Và tôi đã đứng đó chỉ trong vài phút. Tôi nói, “Hiểu rồi. Đó là...Đừng nghi ngờ. Chính là Chúa Jêsus, trong Quyền năng của sự sống lại. Ngài đã sai Đức Thánh Linh đến để tiếp tục công việc của Ngài.” Và ở đó tôi đã thấy sự hiện thấy xảy ra một lần nữa. Và tôi không thể nhìn thấy người phụ nữ trẻ ấy.

87 Vừa lúc đó, đứng ngay trước mặt tôi, đây là Ánh sáng đó, như anh em thấy trên hình. Và Nó đã đứng ở đây. Tôi bước lên đó, và cô ấy nằm ở đó, bên dưới bục. Tôi nói, “Cô gái trẻ, Chúa Jêsus đã khiến cho cô được khỏe mạnh.” Và cô ấy bắt đầu khóc.

88 Mẹ cô ấy nói, “Ồ, không! Đừng bảo cô ấy đứng dậy!” Nói, “Nếu cô ấy di chuyển, cô ấy sẽ chết.”

89 Và cô gái trẻ nhảy lên trên đôi chân mình, la hét, và ngợi khen Đức Chúa Trời. Còn người mẹ đã ngất xỉu và ngã trong chiếc cũi mà cô gái đang nằm.

Đó là gì?

90 Ngay khoảng thời gian đó, một người đàn ông chỉ trích nào đó đứng dậy ở đằng sau đó, và đứng bằng một chân lên chỗ ngồi, và chân nọ lên chân kia, và nói, “Anh, người Mỹ! Tôi thách anh nói cho tôi biết anh nhận Danh gì làm việc này! Và anh thuộc giáo phái nào của giáo hội?” Hiểu không?

91 Nó chỉ giống như vậy. Họ không hiểu. Họ không trông đợi những điều này. Các giáo hội không trông đợi sự Đến của Chúa. Và Đức Thánh Linh ở đây để xác nhận sự Tái lâm của Ngài, để làm cho Nó ứng nghiệm. Rất nhiều...

Mỗi người muốn đi theo cách riêng của mình. Đó là cách nó đã có ở đó. Mỗi nhóm có ý tưởng riêng của họ.

92 Nhưng đó không phải là vấn đề tối nay. Đó không phải là điều tôi đang nói về. Nhưng câu hỏi tôi đang hỏi anh em, là, anh em nghĩ Nó là gì? Nó liên quan đến anh em. Người Này là Ai mà đang đi lên và đi xuống các nước? Không phải con người. Con người không thể làm những điều đó. Đó là Ai mà đang nói và nói với dân sự trong cử tọa, như, “Đang ngồi ngay đây, ở trên đây,” và các chỗ khác nhau trong buổi nhóm, khi các bà và các ông được đưa vào đây, sắp chết? Đó là Ai?

93 Người phụ nữ trẻ đó đã bước vào hồ báp-têm sáng nay, ba tuần trước đó, sắp chết vì ung thư biểu mô, sống ngay tại đây trên Phố Maple, Bà Baity. Và tôi đã hỏi ba bác sĩ đã chữa cho bà. Bà không có cơ hội sống, với bốn hoặc năm đứa con nhỏ, và mẹ tôi đang cố gắng chăm sóc chúng. Mẹ nói, “Bill, cô ấy sẽ không bao giờ trở về nhà nữa.”

94 Và tôi đi ra chỗ chị ấy, và Chúa Jêsus phán, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, nếu chị ấy sẽ đi nhà thờ và hứa chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, và sẽ hầu việc Đức Chúa Trời, chị ấy sẽ về nhà, khỏe mạnh.”

Và tôi đã hỏi chị, “Chị sẽ làm điều này chứ, thưa chị?”

⁹⁵ Và chị ấy nói, “Tất cả những gì anh nói, tôi sẽ làm.” Ngay lập tức những cơn đau rời đi. Ba ngày sau, chị ấy về nhà, và các bác sĩ không thể tìm thấy dấu vết của bệnh ung thư đó.

⁹⁶ Người Này là Ai mà đến nhân Danh Chúa? Đó là Ai? Đó là Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Ý kiến của anh em về Đó là gì? Ý kiến của anh em, biết mục sư của anh em là gì? Và khi ngồi vào những chiếc ghế này ở đây, những người ở ngoài thị trấn, đang ngồi với chúng động kinh, ngồi với... Ở đây ngồi một người đàn ông, ở đâu đó trong đây, một người anh em Mennonite, ngay tại đây, một người mắc chứng động kinh. Không bao giờ biết hoặc nhìn thấy anh ta, không có gì về anh ta. Và đột nhiên, khoảng hai năm trước, tôi đoán, hoặc gần như thế, đúng, hai năm, Đức Thánh Linh đã gọi nó, và nói “CHÚA PHÁN NHU VẬY.” Anh ấy chưa bao giờ có một cơn động kinh nào kể từ đó. Đó là Ai? Đó là Ai?

⁹⁷ Người phụ nữ này đang ngồi ở đây, Chúa nhật tuần trước, lần vừa rồi tôi ở đây, đã đi xuống từ một nơi nào đó ở Illinois. Ngày hôm sau... Với một khối u lớn trong cơ thể cô ấy, đó là một khối u ác tính. Và một số y khoa tốt nhất của Illinois đã đưa cô ấy đến một phòng khám lớn, để được phẫu thuật vào, thứ Hai. Và cô ấy chen lấn vào. Chưa bao giờ thấy cô ấy hay nghe về cô ấy, trong cả đời tôi. Và đột nhiên, Đức Thánh Linh phủ bóng cô ấy, và Ngài cho cô ấy biết cô ấy là ai, cô ấy đến từ đâu, và cô ấy sẽ được giải phẫu vào ngày hôm sau. Bao nhiêu người đã ở đây lúc đó, thấy điều đó? Và thấy báo chí đưa tin. Ngày hôm sau, khi cô ấy đi tới bác sĩ, họ đưa cô ấy từ phòng khám này đến phòng khám khác, và không thể tìm thấy dấu vết của nó.

⁹⁸ Người Này là Ai? Ôi, Đức Chúa Trời nhân từ! Người Này là Ai mà đang làm điều này? Anh em có dám nói đó là mục sư của mình không? Không bao giờ. Anh em có thể dám nói nhiều người đã phải làm bất cứ điều gì trong đó không? Không bao giờ. Đó là Đức Thánh Linh, Thánh Linh mà đã ở trên Chúa Jêsus chúng ta. Và sự Đến của Ngài để kết hiệp chính Ngài với Hội Thánh của Ngài, rất gần đến nỗi Ngài đang tôn đố Ánh sáng thánh khiết vĩ đại của Ngài, để cứu chuộc, và đưa vào mối tương giao, một Hội

thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, cho sự Cất lên đang ở gần trong tầm tay. A-men!

⁹⁹ Đó là Ai? Tôi không thể trả lời câu hỏi của anh em. Tôi không thể trả lời cho anh em. Nhưng tôi có thể trả lời cho chính mình. Và trên bục giảng thiêng liêng này, tối nay, trước sự chứng kiến của nhóm người này, và những—những người đã được mua chuộc bằng Huyết của Chúa Jêsus chúng ta, tôi nói điều này từ đáy lòng mình. Không phải vì tôi là một trong các anh em, không phải vì tôi chỉ là một ai đó khác biệt, nhưng là một trong những người được cứu chuộc đã được rửa sạch bởi Huyết. Tôi tin rằng cùng một Ánh sáng đó lơ lửng trong nhà thờ này, đêm nay, cũng chính Đấng đó, về bản chất của Nó, cho thấy rằng Đó là Chúa Jêsus Christ, trong hình thức của Đức Thánh Linh.

¹⁰⁰ Bất cứ ai biết Kinh Thánh, đều biết rằng Chúa Jêsus đã phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.” Trước khi Ngài đã trở nên xác thịt, khi ở với Môi-se trong đồng vắng, Ngài là Trụ Lửa. Và khi Môi-se muốn nhìn thấy Ngài, Ngài đã đi ngang và ông thấy các phần sau lưng của Ngài. Và Môi-se nói, “Trông giống như một Người.” Khi Ngài ở đây trên trái đất, Ngài là một Người. Ngày nay, Ngài đã làm những việc giống như Ngài đang làm, qua những người mà Ngài đã cứu chuộc. Ngài đến ở đó và đã chụp ảnh của Ngài. Đó là gì?

¹⁰¹ Sau khi Ngài chết, chôn và sống lại, Phao-lô đang trên đường đến Đa-mách, và một Ánh sáng lớn đã giáng xuống ông. Những người xung quanh ông không nhìn thấy Ánh sáng. Nhưng Nó đã đánh ngã Phao-lô, cho đến nỗi khiến ông bị mù. Ông đã gặp vấn đề với đôi mắt của mình trong suốt phần đời còn lại của mình. Và một lần ông đã nói, “Để tôi khỏi kiêu ngạo về sự mặc khải siêu phàm này, đã được ban cho tôi,” một cái gai đâm trong thịt ông, một quỷ sứ của Sa-tan, để vả ông. Bởi vì đó là sự mặc khải siêu phàm.

¹⁰² Và khi Phao-lô bị đánh ngã, trên đường ông đi bắt bớ những người đang làm ồn ào quá mức; một nhóm được tái sinh, những người bị gọi là dị giáo. Phao-lô đang trên đường bắt bớ những người đó, với giấy tờ trong túi ông, để bắt họ và đem về Giê-ru-sa-lem. Vào khoảng giữa ngày, có một Ánh Sáng giáng xuống, đốn

chân ông, ngã xuống đất, và ông té xuống đất. Có một Tiếng nói từ Ánh sáng đó, rằng, “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao lại bắt bớ Ta?”

¹⁰³ Và Sau-lơ quay lại, trong tình trạng mù lòa của mình, nhìn lên. Và ông có thể nhìn thấy Ánh sáng vĩ đại, vinh hiển đó. Và ông nói, “Lạy Chúa, Chúa là Ai?”

¹⁰⁴ Ngài phán, “Ta là Jêsus. Ta đến từ Đức Chúa Trời; Ta đã đi về cùng Đức Chúa Trời. Ta đến từ Đức Chúa Trời; Ta trở về với Đức Chúa Trời.” Ngài phán, “Người đá đến ghim nhọn thì khó chịu cho người vậy.”

¹⁰⁵ Một sự mặc khải được nhận trên mảnh đất thiêng liêng đó, một lần trên nơi đó, con người không bao giờ có thể giống như vậy nữa. Một người, trước khi tự xưng là Cơ-đốc nhân, trước khi xác định được bản thân, trước tiên người đó nên có trải nghiệm phía sau sa mạc đó, nơi người ấy đã gặp Đức Chúa Trời, mặt đối mặt.

¹⁰⁶ Vì, ngày nay, anh em có thể có bất kỳ loại câu trả lời nào. Anh em có thể thấy Chúa thực hiện chính xác những gì Ngài đã phán sẽ làm, và các nhà thần học thông minh sẽ giải thích Điều đó ngược lại. Họ sẽ nói, “Nó là dành cho thời đại khác. Đó là dành cho *điều này*. Hoặc, Nó dành cho một độ tuổi khác. Hoặc, Nó sai.” Giống như họ đã nói về Chúa Jêsus, “Ngài là Bê-ên-xê-bun, ma quỷ. Ngài là một thầy bói.” Và tất cả những điều đó, họ có câu trả lời.

¹⁰⁷ Nhưng khi một người đã từng tiếp xúc với Đấng Christ, và nhìn thấy Ngài như Phao-lô đã thấy, hoặc đã kinh nghiệm về Ngài, thì không có đủ các nhà thần học trên thế giới có thể giải thích kinh nghiệm đó từ một người.

¹⁰⁸ Đó là lý do, ngày nay, họ không có kinh nghiệm. Đó là lý do họ không thể nói...tất cả đều đang nói, “Người Nầy là Ai? Người Nầy là gì? Điều đó đến từ đâu?” Họ không có câu trả lời. Tại sao? Bởi vì, tất cả những gì họ biết là thần học mà giáo hội nào đó đã tạo ra. Không phải “để biết thần học” là Sự sống. Không phải “để biết Kinh Thánh” là Sự sống.

¹⁰⁹ Nhưng “để biết Ngài” là Sự Sống. “Để biết Ngài” như là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân anh em, như Đấng đã đổ đầy sự Hiện diện

của Ngài cho anh em. Anh em đã ở đó khi nó xảy ra. Không ai có thể lấy Nó khỏi anh em. Không ai có thể giải thích Điều đó cho anh em. Khi trải nghiệm đó xảy ra với anh em, anh em biết Ngài là Ai. Đối với tôi, Ngài là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹¹⁰ Đây là ai đang thực hiện những phép lạ này? Đó là ai mà đang làm những công việc tuyệt vời này? Có phải là thầy giảng không? Có phải là Oral Roberts? Có phải đó là Billy Graham không? Có phải đó là Jack Schuler không? William Branham? Dù đó có thể là ai đi nữa, họ không liên quan gì đến việc đó. Họ là những công cụ.

¹¹¹ Chính Đức Thánh Linh đến cùng với Phúc Âm, bằng những dấu kỳ và phép lạ và những điều kỳ diệu, để chuẩn bị sẵn sàng một dân. Không khí tràn ngập sự mong đợi, với những tín đồ đang mong đợi Ngài đến.

¹¹² Và những người khác đang nói, “Tại sao lại có những buổi nhóm phục hưng này? Tại sao chúng ta có nó? Chúng ta hãy bằng lòng với một nhà thờ.” Ồ, ngay tại đây người ta đã nói trong nhà thờ, điều đó, khi chúng tôi bắt đầu xây dựng nhà thờ mới, nói, “Chúng tôi không cần phép lạ. Chúng tôi không cần những điều này nữa. Các anh muốn chúng, hãy ra trên cánh đồng nơi chúng xảy ra. Chúng tôi không cần chúng ở đây.” Khi Đền tạm Branham rơi xuống tới nơi thấp đó, nó xong đời.

¹¹³ Hội thánh này được thành lập dựa trên các nguyên tắc và Quyền năng và Phúc âm của Chúa Jêsus Christ. Và chùng nào đền tạm này còn đứng vững, thì cầu xin Đức Thánh Linh vinh hiển có thể tiếp cận các linh hồn, để cứu, và đẩy dẫy Đức Thánh Linh, và chữa lành người đau. Đối với tôi, đó là Chúa Jêsus Christ hôm qua, hôm nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹¹⁴ Nếu anh em không biết Ngài là Ai, anh em không biết tất cả những điều này nói về điều gì, và anh em muốn biết, anh em muốn giơ tay lên không? Và nói, bằng cách giơ tay lên, “Hãy cầu nguyện cho tôi, Anh Branham, để tôi biết Ngài.” Và Chúa ban

phước cho anh em. Và tất cả khắp nơi, tôi nhìn thấy những bàn tay của anh em.

115 Bây giờ, lạy Cha Thiên Thượng, chúng con mang đến Sứ điệp này, và thành quả của việc dân sự giơ tay lên, rằng họ muốn biết Người này là Ai. Họ muốn được làm quen với Chúa Jêsus vĩ đại này. Điều đó, sự Tái lâm của Ngài, về sự sống lại, thì rất gần, cho đến nỗi người bệnh bắt đầu được chữa lành. Và sau khi điều đó đã xảy ra, rồi lời tiên tri đến với Hội thánh, rồi quà tặng và phép lạ, bây giờ là dấu hiệu cuối cùng. Điều tiếp theo sẽ đến, Sự Cát lên, Hội thánh sẽ được đem đi. Và chúng con, lạy Chúa, những người đã tuyên bố biết Ngài trong Quyền năng sống lại của Ngài, chúng con đang chờ đợi, và mong mỏi, và khóc lóc, và van xin, “Hãy đến, lạy Chúa Jêsus!”

116 Xin cất lên Hội Thánh của Ngài và đem Nó đi, nhanh lên, Chúa ôi. Vì, chẳng bao lâu nữa, con người sẽ cho nổ tung trái đất mà Ngài đã tạo ra cho họ để sinh sống, bởi vì họ đã không vâng lời Ngài. Họ đã không học tập hòa bình, nhưng chiến tranh. Họ đã không học tập sự công bình, nhưng họ học ác tâm. Làm sao mà họ không đói khát quyền lực! Lạy Chúa, điểm nhỏ đó trong lòng họ khiến họ đói khát quyền lực, họ đang cố gắng thỏa mãn nó trong một phòng thí nghiệm ở đâu đó, để làm nổ tung đồng loại của họ.

117 Đức Chúa Trời ôi, nếu họ chỉ có thể nhận ra rằng quyền lực đó mà họ khao khát là Quyền năng của sự sống lại của Con Đức Chúa Trời, Quyền năng của Đức Thánh Linh để thay đổi cuộc sống của họ; không làm nổ tung các quốc gia, nhưng thay đổi cuộc sống của họ và làm cho họ trở thành tôi tớ của Ngài.

118 Nhiều người, trong cơn cuồng nhiệt hoang dại, họ coi chúng con như là một đám người “không biết gì cả,” và—và là “những kẻ dị giáo” như họ đã làm trong ngày đầu. Nhưng khi họ trở lại, vui mừng, cảm tạ Ngài rằng họ có thể chịu sự sỉ nhục về Danh Ngài. Đó là cảm giác của các con cái Ngài, tối nay, Chúa ôi, ở khắp mọi nơi. Chúng con chỉ hạnh phúc.

119 Một số người trong thời đại của Ngài đã cố gắng xác định Ngài. Họ nói, “Anh ta là bạn của người đàn ông man rợ đó, Giảng, người từ đồng vắng đến mà hầu như không mặc quần áo, chỉ

quấn một tấm da cừu cũ quanh người. Một người hoang dã ném qua ném lại những từ ngữ, đông và tây, và nói, ‘Cái rìu đã được đặt kê gốc cây.’” Nói, “Anh ta là một—một đồ đệ của người đó. Anh ta là người man rợ. Anh ta bị điên. Anh ta mất trí của Minh rồi.” Ôi Chúa, chúc vụ siêu nhiên ở với Ngài, đã làm mù đôi mắt của những kẻ đó.

¹²⁰ Và ngày nay nó lại cũng xảy ra: Đức Thánh Linh lớn này báo trước sự Tái lâm của Chúa, như Giăng đã làm vào thời của ông, làm mù mắt dân chúng, cho những ai không muốn nhìn thấy. Nhưng đối với những người muốn thấy, Ngài đã chọn họ. “Và tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến với Ta,” Ngài phán, “và không ai trong họ sẽ bị mất. Và Ta sẽ khiến họ sống lại vào ngày sau rốt.” Chúng con cảm ơn Ngài vì điều này.

¹²¹ Và những người đó đã giơ tay lên, tối nay, chúng con cầu nguyện, Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, rằng Ngài sẽ bày tỏ cho họ biết đến chính Ngài, trong một kinh nghiệm, trong Quyền năng của sự sống lại. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹²² Và những người khác có thể ở đây, nhưng đã không giơ tay, nhưng tuy nhiên, trong thâm tâm họ, họ biết rằng họ cần nó. Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban phước cho họ, và ban cho họ ước muốn từ tấm lòng của họ.

¹²³ Khi chúng con rời tòa nhà, tối nay, chúng con có thể đi như những người khác. Xin cho chúng con đi với một mục đích khác hơn mục đích chúng con đã có, khi đến, nếu nó trái với ý muốn Thiêng liêng của Ngài. Xin cho chúng con ra đi với quyết tâm nắm giữ sừng của bàn thờ, cho đến khi linh hồn chúng con thỏa lòng vì chúng con đã có một kinh nghiệm với Ngài, và chúng con biết về Đấng mà chúng con nói, vì chúng con đã gặp Ngài và biết Ngài, và có mối tương giao với Ngài. Xin ban cho những điều này, Cha ôi. Xin chữa lành bệnh tật và đau khổ.

¹²⁴ Xin ban phước cho mục sư đáng yêu và quý báu của chúng con. Chúa ôi, chúng con cầu xin rằng Ngài sẽ ở với anh ấy và những người chị đáng yêu của anh ấy, khi họ hát Phúc âm, và giảng Nó trên đài phát thanh của họ.

125 Xin ban phước cho những người lạ đang ở trong cổng của chúng con. Lạy Chúa, xin cho họ đi ra, đêm nay, với một trách nhiệm trong lòng, và mục đích mà họ, kể từ giờ này trở đi, nếu họ chưa biết Ngài và chưa hầu việc Ngài, trước đây, xin cho họ hầu việc Ngài. Biết điều này, rằng, “Tất cả những điều khác sẽ trở nên vô ích, nhưng Lời của Chúa sẽ còn lại mãi mãi.” Xin nhậm lời, Cha ôi.

126 Xin tha thứ cho chúng con, tất cả tội lỗi của chúng con. Và chúng con có thể gặp nhau tại...[Băng trống—Bt.]

Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi của tôi
Trên cây Thập hình.

127 Bây giờ, sau Sứ điệp, chúng ta hãy cúi đầu và thờ phượng Ngài, khi chúng ta hát cho Ngài.

Tôi yêu Ngài,
Với tất cả tấm lòng của mình.

Tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi của tôi
Trên cây Thập hình.

128 Bao nhiêu người thực sự yêu mến Ngài? Hãy giơ tay lên, nói điều này bởi một nhân chứng, “Tôi yêu Ngài.” Ô, Ngài há chẳng tuyệt vời sao? Anh em biết đấy, tôi chỉ thích sắp đặt như thế này và chỉ uống vào, cách nào đó, sự Hiện diện của Ngài. Lời của Ngài, đã đi ra, Nó đã rơi vào những tấm lòng. Nó chỉnh sửa chúng ta. Nó đưa chúng ta vào sự đầu phục Thánh Linh của Ngài. Vậy thì thật đáng yêu biết bao để thờ phượng Ngài! Bây giờ, khi anh em đi từ nhà thờ, tối nay, hãy đi, thờ phượng Ngài.

129 Và hãy nhớ, tuần này, có một buổi cầu nguyện ở đây vào tối thứ Tư. Đừng quên chương trình phát sóng của Anh Neville vào Chúa Nhật, hoặc vào thứ Bảy, lúc chín giờ, qua WLRP. Tôi thật thích nghe chúng, còn anh em? Bộ tứ, hoặc bộ ba, nghe rất đẹp. Vợ và tôi, và những đứa trẻ, tất cả chúng tôi đều lấy chiếc đài nhỏ ra và—và lượn quanh nó, để nghe Anh Neville và chương trình phát thanh của anh ấy, và những lời tuyệt vời của anh ấy,

về cách anh ấy tôn vinh Đức Chúa Trời mà anh ấy yêu mến và tin tưởng. Đừng nói điều này với...

¹³⁰ Quý vị những người mới lần đầu đến đây, nếu quý vị không có nhà thờ địa phương, hãy đến tham gia với chúng tôi. Tôi nói với anh em, không nói điều này và anh ấy đang ngồi ở đây. Không, thưa quý vị. Tôi đã nói điều này, nhiều lần. Tôi yêu mến Anh Neville. Điều này, trước tiên, anh ấy là một nhà thần học. Điều đầu tiên, anh ấy là con của Chúa. Điều tiếp theo, ngày nào anh ấy cũng vậy. Tôi đã biết anh ấy trong nhiều năm. Anh ấy không bao giờ thay đổi, một chút nào. Anh ấy vẫn là Orman Neville, một tông đồ của Chúa Jêsus. Và tôi nghĩ anh ấy đã có...

¹³¹ Tối hôm kia, tôi gọi điện, để hỏi anh ấy xem, liệu trong chương trình của anh ấy, anh ấy có thể dành chỗ cho chúng tôi xuống và cầu nguyện cho người đau không. Có một số người đang đến, đã có sáng nay, anh em biết đấy. Và người vợ bé nhỏ của anh ấy đã trả lời điện thoại, và tôi đang nói chuyện với vợ tôi, ở đó, về điều đó.

¹³² Và thật chúng ta cảm ơn Chúa về người vợ nhỏ bé đáng yêu của anh ấy và gia đình anh ấy. Điều đó rất tốt. Khi anh em thấy một mục sư và vợ anh ấy hòa thuận với nhau như vậy, trong sự dịu dàng và khiêm nhường, điều đó chỉ làm cho hội thánh trở nên tốt đẹp hơn nhiều. Điều đó càng êm dịu hơn khi ngày tháng trôi qua.

¹³³ Anh chị em yêu mến Ngài hết lòng không? Được rồi. Chúng ta có một bài hát kết thúc mà chúng ta hát, *Mang Danh Jêsus Với Anh*. Và cho chúng tôi một hợp âm nhỏ, chị ơi, nếu chị có bài đó trong sách. Và chúng ta sẽ hát bài hát kết thúc của mình. Và khi chúng ta hát câu đầu tiên, chúng ta muốn quay lại, bắt tay với nhau. Được rồi. Xin đàn cho chúng tôi.

...Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Danh này chớ quên trong mọi nơi.

Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời; (Xin Chúa
ban phước cho anh, anh ơi.)

Danh tôn quý, Ô thật diệu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Chúng ta hãy hát câu này bây giờ:

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
Sấp mình nơi chân Ngài,
Chúng ta sẽ tôn cao Ngài Vua của các vua trên
Trời,
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.
(Điều đó há chẳng tuyệt vời sao?)

Tôn quý...(Danh tôn quý!) Ô thật diệu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật diệu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở...

¹³⁴ Bao nhiêu người còn nhớ bài hát nhỏ mà chúng ta đã từng hát, *Đừng Quên Lời Cầu Nguyện Gia Đình*? Anh em nhớ nó không? Tôi không... Thelma, anh em biết bài đó, hay hợp âm, hay không? Chúng ta hãy thử nó một lần. Anh em không nhớ nó sao? Chúng ta hãy... Có lẽ tôi có thể thử hát một lần với anh em.

Đừng quên lời cầu nguyện gia đình,
Chúa Jêsus muốn gặp anh em ở đó;
Ngài sẽ chăm sóc cho anh em mọi thứ,
Ồ, đừng quên lời cầu nguyện gia đình.

¹³⁵ Bao nhiêu người có cầu nguyện gia đình? Tốt đấy. Chúng ta hãy cố gắng hát lại bài đó lần nữa. Tôi sẽ lấy lại nó ở đây. Tôi thích điều đó. Tất cả cùng hát với nhau bây giờ:

Đừng—đừng quên lời cầu nguyện gia đình,
Chúa Jêsus muốn gặp anh em ở đó;
Ngài sẽ chăm sóc cho anh em mọi thứ,
Ồ, đừng quên lời cầu nguyện gia đình.

¹³⁶ Ôi Chúa, có lời chép trong Kinh Thánh, rằng họ lấy khăn tay hay tạp dề từ thân thể của Phao-lô, và các tà linh ra khỏi dân sự, và các bệnh tật được chữa lành. Chúng con cầu xin, lạy Chúa, rằng theo cách như vậy, điều đó sẽ được thể hiện trên những người này, tối nay, khi con gửi chúng đến những người có nhu cầu và bệnh tật. Ở đâu đó trong những vùng đất, có ai đó đang

mong đợi và chờ đợi điều này xảy ra. Lạy Cha, con cầu xin, rằng Cha sẽ ban nó trong Danh Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

¹³⁷ Bây giờ tôi sẽ hỏi, khi chúng ta cúi đầu, liệu Anh Smith yêu quý nhất của chúng ta ở trên đó, từ Hội Thánh của Đức Chúa Trời, người mà chúng tôi đã tìm thấy, giống như Anh Neville của chúng ta ở đây, là một tôi tớ trung thành, trung tín của Chúa, tôi sẽ mời anh ấy cầu xin các ơn phước trên anh chị em, để tiếp tục trong suốt tuần tới này. Xin Chúa ban phước cho anh chị em, cho đến khi chúng ta gặp lại anh chị em.

¹³⁸ Anh Smith. [Anh Smith cầu nguyện—Bt.] Vâng, lạy Chúa. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Vâng. Vâng. Vâng. Vâng. A-men.

¹³⁹ Hãy bắt tay nhau. Chào mừng trở lại lần nữa, với đền tạm. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

NGƯỜI NÀY LÀ AI? VIE59-0510E

(Who Is This?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào Ngày của Mẹ, tối Chúa nhật, ngày 10 tháng Năm, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org